

твори из Мала Азия. А другаря на Левски в Каринското ханче Никола Цвятков бил освободен да се вжрне в Ловеч, защото доказателства за неговата виновеност не се открили — Левски не казано думата, че го познава. Щом се вжрнал, Цвятков разпрал самаря и намерил там скритите писма, които запазил и оставил за потомството.

XV. Левски като човек и като апостол.

Копнежи. — Нашия четец си е съставил вече представа за народния мъж, чиято памет честуваме на 6/19 февруари, когато се навършват 50 години от мъченическата му смърт. В съзнанието на всекиго изпъква нравствения лик на първоапостола Васил Левски, озарен с ореола на чистота, безкористие, самоотречение, самопожертвование.

„Аз съм се посветил на отечеството и ще му служа до смърт“, говори великият българин. Първата стъпка към тази си служба той прави през 1861 г., когато бил на 24 годишна възраст и когато още дяконското расо покривало рамената му.

Останал сирак още на шеста година, той отрасъл при майка труженица и при вуйка свещенослужител. У майка си видел неволята на черния труд и коравия хляб, а при вуйка си, архимандрита хаджи Василия, гледал празния, безидейния живот на калугера, който прибира от немощния народ милостиня, за да посещава няколко пъти Божи гроб.